

Kopitarjev

GLAS

številka 7, september 2021
www.vodice.si

**Prejemniki
priznanj** 3

**Poletne
kratkočasnice** 7

**Vodice
Kako naprej?** 9

**Intervju:
Ivo Koritnik** 12

**Slovesno
v Polju** 23

**Uspeh enote
prve pomoči** 24

Samostojni, a ne neodvisni

V mesecu septembru Občina Vodice iz leta v leto praznuje svoj občinski praznik, obletnico dneva, ko je postala samostojna občina. Temu se posvečamo tudi v tokratni številki, in sicer v različnih člankih. Zakaj tak

naslov? Čeprav je občina postala samostojna, še ni postala neodvisna, kajti v marsikaterem pogledu je nujno sodelovanje z drugimi, največkrat sosednjimi občinami, bodisi pri preskrbi z vodo bodisi pri komunalni infrastrukturi in še marsikaj bi se našlo. Nikakor nismo otoček, ki bi bil samooskrben, zato je pomembno, da so ti odnosi dobri, da prebivalci sodelujemo tako s soobčani kot tudi s tistimi, ki prihajajo od drugod. Da so naše vezi prepletene, sem ugotavljala tudi ob kolesarjenju, ki smo ga pripravili z Radiem Ognjišče in se na poti ustavili v Vodicach. Ko smo namreč poganjali pedala naprej do Mengša, Domžal, pa potem do Cerkelj in Komende, se je povsod našel kdo, ki ima korenine v naši občini. Kako lepo je srečevati nekdanje domačine, kajne?

O samostojnosti radi govorimo tudi, kadar omenjamo svoje otroke. »Naš je pa tako samostojen pri delu za šolo,« se rada pohvali kakšna mama. »Naš je povsem samostojen, sam gre na treninge, ne potrebuje naših prevozov,« slišimo od druge. »Naša zna pripraviti odlično kosilo, je prava gospodinja,« se pohvali tretja. Kaj pravzaprav pomeni samostojnost in kaj neodvisnost? Samostojni pri obveznostih, ampak odvisni od nas, ko gre za finančne stvari. Taki so pa danes redki celo »otroci« v odrasli dobi, na žalost. Malo jih je, ki bi prišli do svojega doma brez finančnih injekcij ali vsaj domačega koščka zemlje za gradnjo, razmere na trgu pa so iz meseca v mesec hujše.

Neodvisnost je pravzaprav pojem, ki danes skoraj nima prostora. Tudi pri spopadanju s covidom smo odvisni drug od drugega. Ni dovolj, da eden poskrbi zase, poskrbeti moramo drug za drugega. Sobivamo in soustvarjamo, varujemo drug drugega in sami sebe, zbolimo lahko mi in zbolijo zaradi nas tudi tisti v naši okolici. Soodvisni smo, kar nam je virus lepo pokazal. In soodvisni smo tudi v naši občini, kjer je v času, ko to pišem, po uradnih podatkih aktivno okuženih 59 prebivalcev. Starostna struktura mi ni znana, vendar dejstvo je, da slišim za primere vse mlajših ljudi, ki so zaradi virusa v komi. Pazimo nase, spoštujemo ukrepe, ne bojmo se cepljenja.

TANJA DOMINKO
Odgovorna urednica

Uvodnik	2
Občinski svet	3
Občinska uprava poroča	7
Osrednji članek	9
Intervju	12
Društveni utrip	16
Dogodki	22
Koristno	27
Obvestila	29

Javno občinsko glasilo Kopitarjev glas je vpisano v razvid medijev pri Ministrstvu za kulturo Republike Slovenije pod zaporedno številko 462.

Izdajatelj: Občina Vodice, Kopitarjev trg 1, Vodice

Glasilo prejmejo vsa gospodinjstva in pravne osebe v občini brezplačno.

Izhaja mesečno v 1650 izvodih.

Odgovorna urednica: Tanja Dominko

Pomočnica urednice: Monika Kubelj

Uredniški odbor: Helena Čerin, Monika Kubelj, Ajda Batistič, Natalija Golob

Lektor: Grega Rihtar

Fotografije: Tina Kosec in ostali

Celostna grafična podoba: Rok Štupar

Prelom in oblikovanje: ExoGraf, Janez Hočevar s.p.

Tisk: Kubelj d.o.o.

Datum natisa: september 2021

Naslov uredništva: Kopitarjev trg 1, 1217 Vodice

Elektronski naslov: kopitar@vodice.si, telefon: 031 500 018

Javno občinsko glasilo Kopitarjev glas na spletu: www.vodice.si

Sporočilo bralcem: Odgovorna urednica si pridržuje pravico do objave ali neobjave, krajšanja, povzemanja ali delnega objavljanja nenaročenih prispevkov v skladu s prostorskimi možnostmi. Izjema so odgovori in popravki objavljenih informacij, ki bi lahko prizadeli posameznikovo pravico ali interes, kot to določa zakon. Vsi prispevki morajo biti opremljeni s polnim imenom in naslovom odgovorne fizične osebe (tudi v primeru institucij, organizacij, strank, društev ipd.) ter po možnosti s telefonsko številko, na kateri je mogoče preveriti avtentičnost avtorja. Zaradi različnih datumov izida bomo vaše prispevke objavili, kolikor hitro bo mogoče.

Gasilci, vrtec in enota prve pomoči letošnji prejemniki priznanj

OBČINA VODICE

TANJA DOMINKO
TINA KOSEC

Pod lipami ob Kulturnem domu v Vodichah je v četrtek, 9. septembra 2021, zadonelo v čast občinskemu prazniku. Za uvodne slovesne take je poskrbela Godba Vodice, ki je s tem stopila v praznovanje svoje 100. obletnice delovanja. Njena blagovzveneča glasba in predstavitve nagrajencev sta si roki podajali skozi ves večer, ki je kljub kimavcu poskrbel, da nas ni zeblo.

Godba Vodice sodi v srednjo generacijo pihalnih godb, že dvajset let vlogo dirigenta in kapelnika opravlja Igor Dajčman. Oktobra se podajajo na Ohrid na tamkajšnji festival, pripravljajo pa se tudi na tradicionalni decembrski novoletni koncert. Prihodnje leto pa načrtujejo koncert s Slovenskimi muzikanti, za praznovanje jubileja pa so že rezervirali dvorano v Cankarjevem domu, tako da si 17. december 2022 lahko zabeležimo tudi mi.

Župan Aco Franc Šuštar je v svojem nagovoru zbranim, med katerimi smo videli tudi ministra za kmetijstvo dr. Jožeta Podgorška z družino, občinske svetnike, predstavnike društev in zavodov, dejal, da so po njegovem mnenju pogoji v občini po 26 letih delovanja boljši. »Poleg investicij v vzgojo, izobraževanje, društvene, medgeneracijske, športne, kulturne in socialne dejavnosti, gradimo in povezujemo tudi vodovode, kanalizacije, ceste, pločnike in drugo javno infrastrukturo, ki je v prvi vrsti namenjena

povezovanju naših krajev in povezovanju naših občanov.« Pri tem je omenil, da je v sklepnih fazah eden najboljšejših projektov izgradnje medobčinske kanalizacije. »Po zaključku izgradnje še treh manjkajočih objektov v naši občini (zadrževalnik in dve črpalnici) in zaključene povezave med Šmartnim in Črnučami v Ljubljani, bo mogoče pridobiti skupno uporabno dovoljenje za vse

kanale in nato bomo naše objekte tudi dejansko lahko priklopili na novozgrajeno kanalizacijo v dolžini več kot devet kilometrov.« Župan je zadovoljen, da je ob tej priložnosti potekala tudi gradnja cestne infrastrukture, pri čemer je bilo na novo asfaltiranih 4,5 kilometra cest, javne razsvetljave, pločnikov, hitrostnih ovir in parkirišč. »Tako velik projekt je prinesel podobno

veliko težav, ki pa smo jih skupaj z ekipo izvajalcev, nadzora in zaposlenih v občinski upravi ter krajanji teh naseelij uspešno rešili in dela kvalitetno zaključili. Prepričan sem, da je novozgrajena infrastruktura kvalitetna in verjamem, da nam bo zagotovo dobro služila vsaj še nadaljnjih sto let.« Župan je v nadaljevanju omenil tudi načrte, in sicer športno-gasilski poligon v Polju ter nadaljevanje investicij v komunalno in cestno infrastrukturo v Vodica, Bukovici, Utiku, Kosezah ter pripravo načrtov za naselja Repnje, Dobruša, Zapoge in Selo. Župan se je nato zahvalil vsem sodelavcem, partnerjem, podjetjem, članom društev in občanom, ki nesebično podajajo soglasja, da lahko vse omenjene projekte na terenu kar se da hitro tudi izvedejo.

Občina Vodice je tudi letos ob občinskem prazniku podelila priznanja in plakete, predlogi zanje so se zbirali med majem in julijem. **Prvo priznanje župana Občine Vodice je prejel Klemen Dolenc** za ustanovitev in vodenje Enote za prvo pomoč ter izboljšanje odzivnosti ob življenjsko ogrožajočih stanjih občanov občine Vodice.

Klemen je že dalj časa v sebi gojil idejo, da bi združil tako skupino in jo vključil v Gasilsko zvezo Vodice. Slednjo je prepričal s svojo energijo in načrtom, tako da je bila skupina leta 2019 ustanovljena in je postala pomemben del Gasilske zveze Vodice. V obrazložitvi so še zapisali, da Klemen »izstopa s svojo zagretostjo in pripadnostjo ideji pomoči sočloveku«. Odlikujejo ga »strokovnost, občutek za sočloveka, občutek za kolege gasilce, želja po pomoči in močna volja po nenehnem nadgrajevanju znanja, pa tudi odlične organizacijske sposobnosti«. Njegov prispevek in predanost lokalni skupnosti se je izkazala tudi v najtežjih trenutkih epidemije, ko je tvorno sodeloval s štabom Civilne zaščite, zato naj mu bo priznanje Občine Vodice spodbuda za nadaljnje delo.

Drugo priznanje župana Občine Vodice je prejel Roman Černivec za dolgoletno strokovno in predano delo na področju izboljšanja prometne varnosti v občini Vodice. Kot diplomirani inženir gradbeništva je vse svoje poklicno delo usmeril v različna dela pri gradnji, upravljanju in vzdrževanju državnih cest, deloval je med

drugim v Družbi za državne ceste, danes Družbi za razvoj investicij (DRI). Ves čas se je kot prometni strokovnjak vključeval tudi v aktivnosti v občinskih projektih. Že drugi mandat sodeluje v Odboru za komunalo in urejanje prostora Občine Vodice, v preteklosti pa je izvajal nadzor nad gradnjo in rekonstrukcijo ceste Vodice–Bukovica, ceste Koseze–Mengeš, parkirišča pri Osnovni šoli Vodice, Vrtca Škratek Svit Vodice ter drugih večjih in manjših projektih, pomembnih za občane občine Vodice. Zelo pomembno funkcijo je imel pri realizaciji projekta rekonstrukcije obstoječe regionalne ceste skozi Vodice, ki je bila realizirana konec leta 2017 in je zmanjšala hitrosti na tej cesti in tako izboljšala bivalne razmere za občane, ki živijo ob Kamniški cesti. V zahvali je ob tem pripomnil, da so se hitrosti zmanjšale predvsem zato, ker ob tako gostem prometu drugače ne gre, si pa tudi sam želi, da bi vodiška obvoznica čim prej ugledala luč sveta. »Zasluzili bi si jo mnogo let prej, še preden je bila zgrajena cona v Komendi, ampak zdaj jo bomo končno dobili in takrat se bo za vse krajanje življenje izboljšalo.« Roman Černivec je aktivni član koordinacijske skupine za izgradnjo obvoznice, spremlja posamezne faze projekta in konstruktivno sodeluje.

Prvo plaketo Občine Vodice je prejela Enota za prvo pomoč za izjemen prispevek k razvoju in krepitvi zaščite pred naravnimi in drugimi nesrečami v občini Vodice, varovanju zdravja prebivalstva ter strokovno nudenje prve pomoči občanom. Sestavljajo jo gasilci bolničarji oziroma certificirani prvi posredovalci iz vseh gasilskih društev znotraj Gasilske zveze Vodice. Njihov poveljnik je Klemen Dolenc, namestnik Robert Fojs in podpoveljnik Tone Šušteršič. Enota trenutno sestavljajo Manca Zmrzlikar, Erika Potrč Hribar, Damijan Jagodic, Natalija

Rus, Tilen Podgoršek, Franci Stare, Branka Vode, Miha Mušič, Matej Podgoršek, Nataša Šušteršič, Andrej Štupar, Janez Ravnikar in Gašper Klun. Pri njihovem delu gre za različne oblike pomoči, denimo za oživljanje zaradi zastoja srca, šok, hujše krvavitve, poškodbe glave, ... Člani strokovno pomagajo oškodovancu do prihoda nujne medicinske pomoči, a vseeno poudarjajo, da ne nadomeščajo zdravstvene službe. Člani so od uradne ustanovitve do danes posredovali na več kot 50 intervencijah. To pomeni, da so v najkrajšem možnem času pristopili do ljudi in jim pomagali, ko je bilo njihovo življenje ogroženo. V povprečju od poziva prispejo v štirih minutah, medtem ko je treba na reševalno vozilo čakati približno 20 minut. Takšna enota je znotraj občine Vodice izjemno velika pridobitev, višja je kakovost življenja, kar je prepoznala tudi Reševalna postaja Ljubljana, ki jo je izpostavila kot primer dobre prakse. Dober glas se je razširil in tako se nanjo po nasvete, kako organizirati nekaj podobnega, obračajo ljudje iz vse države. Do danes ostaja edina tovrstna v Republiki Sloveniji. Sredstva zanjo zagotavljata tako Gasilska zveza Vodice kot Občina Vodice, ki je poskrbela za nakup nujne opreme.

Drugo plaketo Občine Vodice je prejel Vrtec Škratek Svit Vodice za 60 let predanega izvajanja programov predšolske vzgoje in izobraževanja ter uspešnega sodelovanja z Občino Vodice. Začetki vrtca segajo v leto 1961, ko je začel delovati na podstrešju stanovanjske hiše v Lokarjih, na začetku je bilo tam le trideset otrok. Dve leti pozneje se je preselil v prostore sedanje knjižnice in občinske uprave, v letu 1996 se je odprla enota vrtca v Utiku, leto pozneje pa še na Skaručni. Leta 2004 je vodiški vrtec dobil ime Škratek Svit, leto pozneje pa dobil svoje prostore v novozgrajenem centralnem vrtcu v Vodica, a so se potrebe občanov po varovanju najmlajših povečevale in tako je 2018 dobil prizidek z dvema sodobnima igralnicama, športno dvorano in zunanjim igriščem, povečano kuhinjo, upravnimi in drugimi prostori. Danes je v Vrtec Škratek Svit Vodice vključenih več kot 270 otrok, in sicer v Vodica, Utiku in na Skaručni. Odlično sodeluje z ustanoviteljico, Občino Vodice, ter se povezuje z različnimi občinskimi društvi in posamezniki iz lokalnega okolja. Vrtec Škratek Svit Vodice strokovno, načelno in predano vodi ravnateljica Hedvika Rosulnik, ki je bila tam sprva že leta 1989 zaposlena kot vzgojiteljica, ravnateljica pa je postala leta 2009. Po navedbah zaposlenih si ves čas prizadeva za dobro počutje vseh otrok in osebja ter za kakovostno delo in novosti.

Tretjo plaketo Občine Vodice je prejelo Prostovoljno gasilsko društvo Polje za 100 let odličnega delovanja na področju zaščite premoženja in zdravja prebivalcev občine Vodice ter za dolgoleten razvoj gasilstva. Društvo so ustanovili prebivalci Polja, Vesce, Sela in okoliških vasi 27. decembra 1921 z namenom večje požarne varnosti in združevanja občanov. Že dve leti pozneje so dobili svoj prvi gasilski dom, ki še danes stoji na vzhodu vasi Polje,

čeprav ne služi več svojemu prvotnemu namenu. Med letoma 1982 in 1987 je bil zgrajen nov gasilski dom, v katerem društvo deluje še danes. Prostovoljno gasilsko društvo Polje danes šteje 232 članov, med uspehi gasilskega društva je vredno izpostaviti tudi njihove tekmovalne dosežke, zlasti starejših gasilk in gasilcev. Pozornost sicer posvečajo tudi vzgoji mladine, pripravi dogodkov, voščilu vaščanom ob koncu leta in obisku bolnih in starejših.

Po podelitvi priznanj in plaket smo znova prisluhnili Godbi Vodice, nato pa po zaključku koncerta še nekaj časa postali ob prigrizku in klepetu z udeleženci praznovanja.

Poletne kratkočasnice

 RADO ČUK
 ARHIV OBČINE VODICE

Pred koncem šolskega leta so se otroci prijavili na počitniške kratkočasnice, ki so letos potekale pretežno v mesecu avgustu. Prijavilo se je 130 otrok, kar je več kot pretekla leta in kaže na to, da so v tem obdobju taki programi še bolj zaželeni.

Prvi teden (26. 7. do 30. 7. 2021) je potekal v dvorani na Skaručni. Udeležilo se ga je 18 otrok od 1. do 8. razreda. Kaj se skriva za naslovom Teden doživetij, sta na kratko razkrili animatorki Ajda in Nika: »Gre za preizkus ustvarjalne domišljije ob številnih novih izzivih. Iz njih se razvijajo brezmejne dogodivščine, naseleitev v raznovrstnih kotičkih sveta od džungle do morja, plesa in pesmi, risanja in vodnih iger. Vse dneve kot rdeča nit povezuje ustvarjanje scenarija in snemanje filma, skupinske igre in lov na zaklad ter še marsikaj. Uživali smo ob glasbenih igrah in igri slepe miši. Zadnji dan pa smo se še posladkali s sadno kupo, ki smo si jo pripravili sami.« Posebnost tega tedna je bilo medgeneracijsko srečanje s člani Društva upokoencev Vodice, ki je potekalo v torek na z novimi igrali opremljenem otroškem igrišču pri vrtcu. Predstavniki društva so otrokom predstavili igre iz svoje mladosti, prav tako pa so otroci povedali, katere igre so njim najbolj všeč in privlačne. Upokojenci so ob harmoniki tudi zapeli, pridružili pa so se jim tudi nekateri otroci, ki so jim ljudske pesmi všeč in tudi poznane. Za zaključek so se skupaj fotografirali.

Drugi teden počitniškega druženja

(2. 8. do 6. 8. 2021) je pod naslovom Športne kratkočasnice potekal pri gostoljubnem klubu Kubu. Prijavilo se je 25 otrok in trije zavzeti animatorji Ajda, Tjaša in Dominik. Za pravo predstavo, kako poteka program, si je treba dogajanje sicer pogledati od blizu, pravijo, a z nekaj besedami ga lahko orišemo takole: zbiranje, seznanjanje s pravili in programom tistega dne, spoznavne igre in igre po izbiri, vodne igre, badminton in odbojka, rolanje in hokej, plesne dejavnosti in štafetne igre, izlet s kolesi in sprehod, nogomet in kmečke igre, med pavzo pa malica, klepetanje ipd. Otroke je obiskal tudi župan in se z njimi fotografiral, sicer pa je bilo razpoloženje kljub slabšemu vremenu zaradi velikih pokritih površin počitniško prijetno.

Tretji teden (16. 8. do 20. 8. 2021) je bil pod naslovom Ustvarjalne kratkočasnice na Skaručni. Udeležilo se ga je 20 otrok in trije animatorji Ajda, Nika in Dominik. V povabilu ob koncu šolskega leta je v brošurici o poletnih delavnicah pisalo: »Si želiš ustvarjalnega tedna, v katerem bo

tudi veliko igre, zabave, časa za slikanje, risanje, barvanje, petje in ples, pa še ...«

Po zaključku tedna so voditelji zapisali: »Vsak dan smo se ob 8:15 dobili pred osnovno šolo, da smo prevzeli malico in se nato z lastnim prevozom odpravili na Skaručno. Z delom smo vsak dan začeli ob pol devetih, da smo pripravili material in prostor za delavnice. En teden pred začetkom kratkočasnic smo imeli skupni sestanek, da smo podrobneje dorekli

vse potrebno glede materiala in programa. Nekaj pripomočkov smo si izposodili v šoli, nekaj smo ga nabavili v trgovini, manjkajoče rekvizite (različne posode, valjarje, gobe, škarje, žličke, karte in drugo) pa smo prinašali tudi od doma. Poskušali smo izvesti čim več raznolikih delavnic, da niso bile vse zgolj ustvarjalne, pač pa tudi gibalne, miselne in družabne. Pri nekaterih igrah smo aktivno sodelovali tudi sami. Dejavnosti smo prilagajali starosti in željam otrok. Izvajali smo po dve delavnici naenkrat, zato da so imeli otroci možnost izbire. Po odhodu otrok smo podrobneje ponovili načrt za naslednji dan, pospravili prostor in dvoranico na Skaručni po navadi zapustili med 13.30 in 14. uro. Česar nismo izrazili z besedami, naj povedo fotografije.« Četrty teden se je izvajal v tednu od 23.8. do 27. 8. 2021. Naslov Športne igre je pritegnil največ otrok. Da bi zagotovili čim boljše izvedbo, so se te kratkočasnice izvajale na dveh krajih. Starejša skupina na lokaciji športnega društva Strahovica, mlajša skupina na igrišču PGD Bukovica-Utik, ob brunarici v Utiku. Prvi dan je bilo treba zaradi dežja program izpeljati v dvorani v Utiku in na Skaručni, sicer pa je bilo vreme idealno. Skupaj je bilo na obeh lokacijah skoraj 40 otrok, ki so se preizkušali v različnih športih: nogomet, košarka, namizni tenis, odbojka, med dvema ognjema, različni poligoni ... Zelo so se izkazali tudi otroci s svojimi izpeljankami različnih iger. Izziv so imeli tudi animatorji, saj so jim predvsem dekleta postavljala različne gimnastične naloge. Sicer pa je bil teden zelo raznolik in je potekal v sproščnem vzdušju. Za animacijo so skrbeli Grega, Sara, Matevž ter Grega.

Za malice je vsak dan poskrbela šolska kuhinja, za vse formalnosti pa Občina Vodice.

Za zaključek lahko ugotovim, da ni prišlo do nobene hujše poškodbe, da je velika večina otrok družabnih in socialno prijetnih, da pa so nekateri povsem odporni na družabnost in jim niti žoga ne more do živega. Vsa pohvala gre animatorjem, ki so iznajdljivo, predano in odgovorno krmarili zaupane jim skupine in na ta način pripomogli k nekoliko manjši

skrbi staršev za ure in dneve, ko jim niso mogli nuditi drugih oblik počitnic. Naj pripomnim, da je bilo vpisanih precej več otrok, kot se jih je udeležilo, kar pomeni organizacijsko, pa tudi stroškovno neugodno motnjo, še posebno če obvestila o neudeležbi pridejo dan pred začetkom ali pa celo ob samem začetku programa. Kljub vsemu je kontakt s starši potekal brez težav in tudi elektronska pot komuniciranja se je izkazala za zelo učinkovito in hitro.

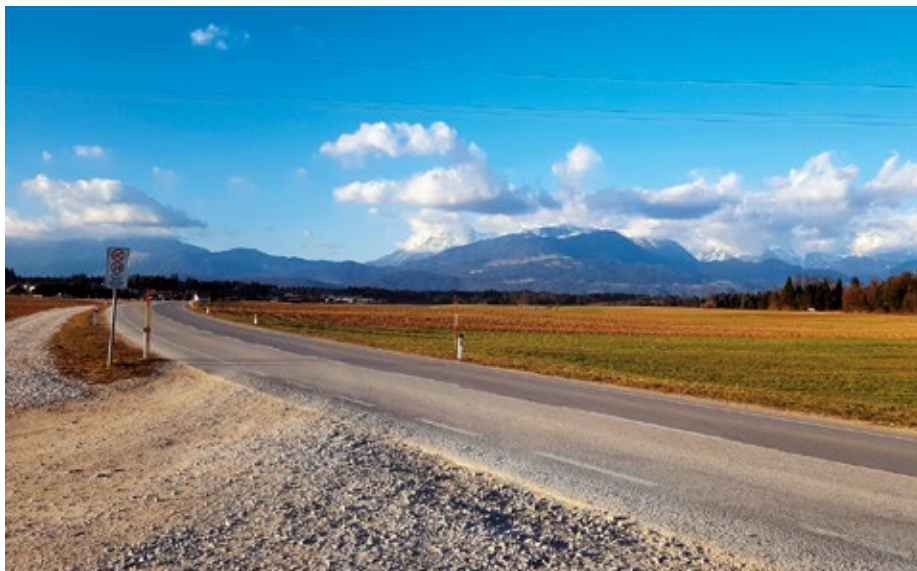
Občina Vodice, kako naprej?

  TANJA DOMINKO

Občina Vodice je bila ustanovljena leta 1994, a v resnici je obstajala že pred drugo svetovno vojno. Tedaj je upravno spadala v srez Kamnik in je obsegala vse sedanje vasi z izjemo Dornic, Torovega in Zapog, ki so spadale v občino Smlednik. Po vojni je občina ostala samostojna do leta 1954, nato je bila priključena občini Šentvid, nato pa je postala del občine Ljubljana Šiška. Kako se bo razvijala v prihodnje, je stvar odločitev pristojnih občinskih in državnih organov pa tudi vseh nas, prebivalcev.

Kaj se obeta na področju obvoznice?

Že kratek pogled v zgodovino pove, da se občina Vodice nahaja na stičišču več pomembnih krajev: Kranja, Kamnika, Ljubljane, njena prednost pa je tudi bližina Medvod, Mengša in Domžal. A ravno ta bližina ima tudi negativno plat, saj je prometno vozlišče, kar povzroči hudo prometno obremenitev, saj vsak dan območje prečka na tisoče avtomobilov in tovornih vozil. Zato ni nenavadno, da si občani, zlasti tisti v središču Vodice, pravzaprav najbolj želijo prometne razbremenitve. Župan Aco Franc Šuštar, ki je na tem položaju od jeseni 2010, pojasni, da je »izvajalec za izgradnjo pravnomočno izbran, prav tako pa bo že izdano gradbeno dovoljenje postalo pravnomočno konec septembra. Gradnja se bo lahko začela takoj po podpisu pogodbe, predvidoma že prihodnji mesec. Plodno sodelovanje z državo in večletni naporji se obrestujejo tudi na projektu izgradnje ceste

Projekt gradnje obvoznice Vodice, ki bo prečkala te kmetijske površine, krajanji Vodice nestrno pričakujejo.

in kanalizacije skozi Skaručno ter pločnikov Vodice-Zapoge in Zapoge-Repnje, za katere Družba RS za infrastrukturo – DRSI pripravlja skupen razpis z Občino Vodice za izbor izvajalca gradnje, ki bo predvidoma objavljen še v letošnjem letu.«

Voda?

Nacionalni laboratorij za zdravje, okolje in hrano vsak mesec preverja ustreznost pitne vode v občini na različnih odjemnih mestih. Branje poročil, ki so javno objavljena na spletni strani Komunale Vodice, kaže, da je voda zdravstveno ustrežna in da v njej ni povišanih ravni klor, bakterije niso zaznali, niti mikroorganizmov. Po navedbah direktorja Javnega podjetja Komunala Vodice, d. o. o., Mihe Berganta, v vodovodno omrežje občine distribuirajo vodo s Krvavškega vodovoda in iz lastnega vodnega vira Vrtine v Kuharjevem borštu. Razmerje porabe se spreminja glede na trenutne razmere (delo-

vanje Krvavškega vodovoda). V letu 2020 je bilo v Vodicih 77,5 % porabljene vode s Krvavca in 22,5 % načrpane iz lastnega vira. Občani kdaj pa kdaj potarnajo, da je v vodi iz pipe vohati klor, poznam celo primere, ko se podajo do naravnega izvira v bližini Term Snovik in si tam natočijo vodo za pitje.

Kako kaže z vodo v prihodnje? Ker je Krvavški vodovod že precej v letih, sistem je star skoraj 70 let, ga bodo zaradi dotrajanosti gradili na novo. Projekt ima že dolgo brado, saj prva pogodba med občinami sega že v leto 2009, nato ni bilo uspešno kandidiranje za evropska sredstva, sledile pa so tudi spremembe pri deležih občin v projektu. Minister za okolje in prostor Andrej Vizjak, ki si je dela ogledal v Cerkljah na Gorenjskem, je izrazil upanje, da bo gradnja prihodnje leto vendarle uspešno zaključena. Projekt Oskrba s pitno vodo na območju Zgornje Save - 1. sklop obsega izgradnjo več kot 24 kilometrov

cevovodov, ureditev vodovodnega zajetja Krvavec, izgradnjo sodobnega objekta za pripravo pitne vode z ultrafiltracijo, nov vodohran Taber in deset vodovodnih vozlišč. Investicija bo omogočila dolgoročno zanesljivo in kakovostno oskrbo s pitno vodo za skoraj 30 tisoč prebivalcev na območju občin Cerklje, Komenda in Vodice ter dela občin Šenčur in Kranj. Projekt je vreden približno 15 milijonov evrov, Kohezijski sklad EU bo prispeval nekaj več kot 6,1 milijona evrov, Republika Slovenija pa skoraj 1,1 milijona evrov, z različnimi deleži ga sofinancirajo tudi občine. Cerkljanski župan Franc Čebulj je vesel, da so maja lani izvedbena dela vendarle stekla. Okoli 10 milijonov evrov vredna projektiranje in gradnja, ki ju izvaja Gorenjska gradbena družba, sedaj potekata po načrtih. Po pogodbi je izvajalec opravil že za 4,7 milijona evrov del in sprojeval ter vgradil približno 70 odstotkov predvidenih cevovodov. Sočasno izvajalec projektira in gradi tudi objekt za pripravo pitne vode in vodohran. V zadnjem času se sicer zatika, saj cerkljanski župan Čebulj opozarja, da je finančno breme na njihovih plečih in naj v skladu z dogovorom prispevajo tudi druge občine, ki so vključene v projekt. Pogovori so se nato nadaljevali, več za zdaj ni znano. Upam, da dela zaradi zapletov vendarle ne bodo zastala.

Gradnja centra Vodice

Nobena stvar ne zraste čez noč in občini se pozna, da je nekdanje upravno sodila pod občino Ljubljana – Šiška. Prvo koncesijo za zdravnika družinske medicine je Dragan Grujičić dobil šele leta 1996, bankomat je bil postavljen novembra 1998, občinska

Sedanjo podobo je šola dobila leta 2014

uprava je do tega leta šele dobro nastala, tedanji župan Anton Kokalj je sprva imel pisarno še v Šiški, lahko preberemo v zborniku Dediščina ljudi in krajev. Vrtec Škratek Svit je bil zgrajen v letu 2005, pred tem je vodiški vrtec deloval v pritličju občinske stavbe, kjer zdaj deluje knjižnica. Vlažni prostori in predvsem majhna kvadratura niso ustrezali rasti prebivalstva, zato je bila izgradnja vrta nujna. In kaj kmalu se je pokazalo, da bo treba prostore novega vrta še povečati, priseljevanje v Vodice je namreč prineslo povečanje potreb po vrtčevskem varstvu. Medtem ko je na območju občine pred sto leti živelo nekaj več kot 2 tisoč ljudi, je ta številka danes že blizu pet tisoč, podatki kažejo, da število vztrajno narašča. Leta 2019 je bilo v občini Vodice 4958 prebivalcev, 895 jih je bilo mlajših od 14 let. Da je pred leti nove prostore dobila Osnovna šola Vodice, ni zato nobeno presenečenje.

Kdaj bomo dobili novo občinsko središče, se medtem sprašujejo številni, ki si želijo uglednejše kulturne

dvorane, nove knjižnice, tudi kakšne večje trgovine in bolj dostopne zdravstvene oskrbe. Župan Aco Franc Šuštar takole pojasni: »Za najpomembnejši občinski projekt je bil že objavljen razpis za javno-zasebno partnerstvo, po katerem bo izbrani zasebni investitor izvedel projekt, ki obsega rušitev obstoječih objektov in izgradnjo novega, sodobnega občinskega objekta. Obsegal bo novo upravno, kulturno in poslovno središče s pripadajočo prometno in komunalno ureditvijo, parkirišči, trgovino in parkom. Po pretečenem koncesijskem postopku bo zasebni investitor del objekta in zunanje površine predal v trajno last Občine Vodice.«

Kaj pravijo mladi?

Ko sem se pogovarjala z nekaterimi mladimi, ki so sodelovali pri uspešno izvedenem oratoriju v Vodich, so večinoma z življenjem v teh krajih zadovoljni. Simon Jeraj, 24 let, pravi, da je za kulturo v občini dobro poskrbljeno, manjka pa kakšna trgovina in kakšno dodatno športno igrišče, meni, da bi bil dobrodošel dodaten

denar za društva. Občina je sicer po njegovem mnenju ena izmed lepših občin, v njej bo skoraj zagotovo ostal. Gal Gubanc, 22 let, si predvsem želi novo obveznico, meni tudi, da bi bila nujna kakšna večja trgovina, drugače pa je občina v redu, zlasti njena geografska lega, a hitro doda, da si ne želi, da bi iz nje nastalo kakšno urbano središče. Dolgoročno verjetno v teh krajih ne bo ostal, saj bo videl, kaj bo prinesla prihodnost. Nino Novak, 20 let, se dobro počuti tukaj, pravi, da mu nič ne manjka, saj je Ljubljana dobro dostopna, sam je rad v naravi, teh možnosti je veliko, medtem pa športnih površin ne pogaša, saj jih niti ne uporablja. Kako bo z njegovim bivanjem v občini v prihodnosti, bo še videl, saj ni odvisno le od njega. Mika ga živi bolj na obrobju občine, če bo tako nanoslo. Gašper Žajdela, 23 let, v občini ne živi od rojstva, do dvanajstega leta je živel v Kamniku,

Nino Novak in Gašper Žajdela

na katerega je še vedno precej navezan in se želi dolgoročno tja tudi vrniti. A sicer pravi, da mu je tudi tukaj všeč, ljudje so prijazni, lepo so ga sprejeli. Med problemi omeni internetno povezavo, zato je vesel,

da se tudi v Repnjah premika na področju optike. Avtobusna povezava z Ljubljano bi bila lahko boljša, dodaja, saj so včasih problem zamude. Prav tako meni, da bi bil dobrodošel dom za starejše občane.

Zgradba, kjer delujejo tudi ambulante, a je problem dostop za starejše in invalide.

Ivo Koritnik, arhitekt in občinski svetnik: »Človek postane z leti bolj umirjen, balast odpade ...«

✎ TANJA DOMINKO

📷 TINA KOSEC, OSEBNI ARHIV

Ivo Koritnik je arhitekt, doma v Polju pri Vodichah, a pri svojem delu ves čas razpet med različnimi kraji, tudi tujino. Da ima svoj poklic rad, težko skrije, zadovoljen je, da je šla tudi ena od hčera po njegovih stopinjah, a jo je kariera vodila na Dunaj, kjer si je ustvarila družino. Ivo Koritnik trenutno deluje tudi kot občinski svetnik, nasledil je dr. Jožeta Podgorška, a to ni njegov prvi mandat, s to funkcijo se je spopadal že v preteklosti. Kakšna je njegova vloga pri občinskem središču, kako ocenjuje prostorsko ureditev naselij, kako gleda na upokožitev in s katerimi projekti se ukvarja trenutno?

Kaj je potrebno, da nekdo postane arhitekt, kako se je pri vas rojevala želja po tem poklicu?

Ne vem, če me je že kdaj kdo to vprašal. Odraščal sem v očetovi krojaški delavnici in njegovo risanje

krojev s kredo me je spremljalo od malih nog. Morda me je tudi sam spodbujal k risanju, tega se ne spomnim, v nadaljevanju sem imel močno potrebo po risanju. Po srednji šoli bi moral iti na kiparstvo, pa so me vpisali na ekonomijo, ki pa sem jo kljub uspešno končanemu letniku zapustil. V učnem gradivu, ki je obsegalo tudi po tisoč strani, so bili namreč vsi listi porisani. Čutil sem,

da ekonomija ni zame. Nato sem se zaposlil kot oblikovalec oziroma aranžer, po nekaj letih pa sem ugotovil, da potrebujem več znanja, poskusil sem z vpisom na Akademiji za likovno umetnost, vendar mi kiparstvo ni bilo usojeno, naslednje leto sem želel vpisati slikarstvo, pa sem zamudil sprejemne izpite, odprta so bila le še vrata Fakultete za arhitekturo.

Po naključju torej ...

Bil sem še mlad in se mi je zdelo, kaj vse lahko naredim, pa me je ta študij navsezadnje nekoliko prizemljal. Treba je bilo trdo delati, študiral sem ob delu, čeprav takrat tovrstnega študija uradno ni bilo, vendar so mi dovolili, da lahko poskusim. Star sem bil 24 let, osnovno znanje sem imel, ampak najtežje je bilo zagristi v mehaniko, statiko, fiziko, temu se je bilo treba malo bolj posvetiti.

Bill Clinton v Sloveniji

Predstavljam si, da ste se že kot otrok veliko raje kot z žogo igrali v pesku, drži?

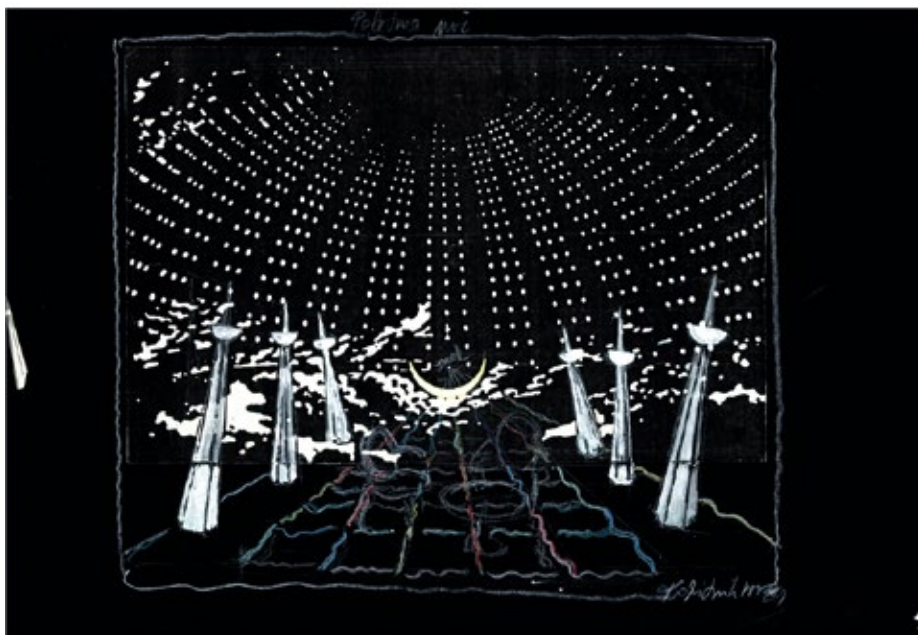
Na vasi smo imeli sicer skromne razmere, ni bilo igral, smo jih pa sami izdelali. Deske smo zvekli na drevo, izdelali hišico na drevesu, naredili gugalnice, izmišljevali smo si različne igre. Pozneje je prišla na vrsto žoga, zgornji in spodnji del vasi smo na makadamski prašni cesti merili moči, kdo je boljši v nogometu. Pozneje smo igrali tudi košarko, šport mi je bil pravzaprav vedno blizu. Na Selo smo hodili skakat na smučeh, to je bila posebna zimska ljubezen, tudi tek, včasih sem po šoli torbo odložil na avtobus, sam pa tek domov.

Kako vas je glede šole podpirala družina, je starše motilo, da ste si kar premislili glede študija?

Kaj bi pa lahko naredili?! Nisem čutil nekega pritiska in strahu.

Arhitekt je ves čas poln idej, kaj bi se dalo spremeniti, izboljšati, kako je s tem pri vas, zakaj je po vašem to lep poklic?

Če ga imaš rad, je lep. Da ti neko širino, če bi bil še enkrat mlad, bi se še bolj posvetil zgodovini prostora. Če te to zanima, povežeš različna obdobja, antiko, renesanso ... Različna obdobja prinesejo s seboj različne poglede, tudi koronavirus, psihologija prostora se spremeni. Sam menim, da je korona celo dobra, saj smo se prej vozili na vlak, ki ni imel zavor. Zahteve so bile včasih nečloveške, nelogične, nefunkcionalne, tudi rezultati so bili temu primerni. V tem poklicu je pomembna presnova zamisli, komunikacija z ljudmi, prej dostikrat za to ni bilo časa, kvaliteta ni bila pomembna, ampak da

Skica odrske postavitve za Poletno noč 1989

bo stvar pravočasno narejena. Vse v službi nevarnega profita. Zdaj pa se mi zdi, da so ljudje začeli bolj paziti nase, na prehrano, ekologijo, zdrav način bivanja, trajnostni razvoj.

Kako se je oblikovala vaša kariera, arhitektov ni malo, verjetno se je težko uveljaviti ...

Sam sem kar nekaj projektov naredil pred diplomo, diplomiral sem namreč pozno, star sem bil skoraj petdeset let in kazalo je, da me bo hči, ki je bila v tretjem letniku arhitekture, prehitela. Diploma sicer ni bila potreba, a na koncu moraš vendar narediti tudi to. Sicer pa sem pri delu raziskoval, katere stvari v stroki še niso bile obdelane, moj adut je bila svetloba. Takrat se še nismo pogovarjali dosti o tem, zato smo začeli oblikovati svetlobo v prostoru, bili smo prvi tako imenovani light designerji, nismo pa še vedeli, da smo. Poti so me nato peljale na televizijo, povabila nas je RTV Slovenija, kjer so se začeli projekti scenografije. Začeli smo številne inovativne pristope

in jih uveljavili, na kar smo še danes ponosni. Nato smo se začeli ukvarjati tudi z oblikovanjem prostorov za ljudi s posebnimi potrebami, kjer je svetloba prav tako zelo pomembna. Prostori so namenjeni za specialne terapije, ki so bolj uspešne, bodisi kot motivacija bodisi kot prostor za umirjanje.

Televiziji ste bili zvesti kar dolgo ...

Dvajset let, Male sive celice so nato po dva in dvajsetih letih dobile nove oblike. Oblikoval sem sceno za oddajo Spet doma, Polnočni klub, pa tudi za druge projekte, kot so Melodije morja in sonca. V taki hiši je s tako ekipo zelo dobro delati, te pa tudi televizija majčkeno zasvoji.

Pri svojem delu ste spoznali tudi celo vrsto zanimivih osebnosti, verjamem, da se kakšnih dogodkov, ki so vas popeljali do njih, še posebej radi spominjate. Bili ste eden izmed ključnih ljudi za obisk ameriškega predsednika Billa Clintona na Kongresnem trgu v Ljubljani leta 1999. Kako je prišlo do tega sodelovanja?

Že prej sem postavil nekaj postavitev na Kongresnem trgu, tako da čisto naključje to ni bilo. Poklicali so me in sem takoj narisal prve skice, ameriška produkcija je zanimiva, varnostni pogoji zelo zahtevni. Podal sem različne svoje ideje, nosil skice, ampak ta, da bi oder stal pred Slovensko filharmonijo, da bi se zadaj videla letnica njene postavitve, žal ni bila uresničena. Navsezadnje pa je na ta dan močno deževalo, in ko se začne zares, šele spoznaš, kako zahtevne so te situacije. Z Billom Clintonom sem tudi spregovoril nekaj besed in bila je navsezadnje prijetna izkušnja.

Je še kak podoben dogodek, ki ga ne boste pozabili?

Delal sem tudi za Unicef in tudi preko tega spoznal veliko znanih ljudi, denimo Rogerja Moora, slavnega Jamesa Bonda. Zapomnil si bom tudi srečanje med Oliverjem Dragojevičem in Djordjem Balaševićem kmalu po vojni na Balkanu. Takih dogodkov je bilo kar veliko.

Poti v tujino so bile verjetno kar pogoste?

Včasih po petkrat na teden.

Kako ste krmarili s svojo družino?

Zelo na tesno. Ko si enkrat v ritmu, si figura, imaš pogodbo, ki jo je treba izpolniti. Potrebna je disciplina, odgovornost, nisi sam, odvisni smo drug od drugega.

V slovenskem prostoru je nekaj arhitektov pustilo močan pečat, če pomislimo samo na Jožeta Plečnika in Eda Ravnikarja, pa še veliko jih je. Kdo je vaš zgled?

Plečnika smo vsi študirali, sam sem imel srečo, da sem nekaj predavanj Edvarda Ravnikarja poslušal, z njim

Miklavžev koncert, scenograf Ivo Koritnik

sem se srečeval tudi v Cankarjevem domu in sem zelo srečen, da imamo tako kulturno ustanovo.

Danes bi si jo verjetno težko privoščili?

Po mojem bi bilo nemogoče, glede na to, kakšne so cene, kakšne so investicije, Gallusova dvorana je res izjemna.

Če pokažete Slovenijo tujcu, česa ne pozabite pokazati, zlasti, če prihaja iz vaše stroke?

Vedno, ko gostim ljudi, pokažem Plečnikova dela, tudi denimo kolegom iz arabskega sveta pokažem Žale. Tudi v Vodichah imamo lep spomenik, ki je njegovo delo, eden izmed najlepših nagrobnih spomenikov, posvečen je njegovemu bratu. Vsi so veseli, če vidijo Bled, Alpe. Američani mislijo, da gre za scenografijo. «Smeh». Ljubljana je že sama po sebi lepa, z Mestnim in Starim trgom, Plečnikovimi deli, vse je lepo urejeno in je pravo turistično mesto. Skoraj že preveč.

Kaj najraje ustvarjate, s čim se najraje zamotite, ko ste v svojem studiju?

V studiu mi pravzaprav rešujemo probleme, včasih sem težko veliko časa tam, se moram preprosto umakniti, veliko je sestankov, delali smo tudi po šest ali sedem projektov hkrati, ampak to je samo po sebi dobro, saj če delaš en sam projekt, se počutiš kot v tunelu, kjer ne moreš niti levo niti desno. Človek se mora počutiti svobodnega.

V občini Vodice je kar nekaj zgradb načelo zob časa, marsikdo pa se trudi in obnavlja, sodelujete tudi pri tem?

Tudi, če se le da, pomagam. To niso klasični projekti, marsikdo se oglasi pri nas, imamo nekaj izkušenj tudi z revitalizacijami, malo smo izgubili identiteto vasi, bazične hiše so se podrle, zgradile nadomestne. Je še nekaj hiš, ki bi jih veljalo ohraniti, naj omenim Merkušovo hišo na Skaručni, od koder izvira zgodba o hrabri Skaručanki. Povest je bila objavljena še v prvem berilu in govori o tem, da ko so prišli Turki v te kraje, so spraševali, kje so krajani, jim je mlado dekle odgovorilo, da so v kleti v hiši. Ko so prišli v klet, je za njimi zapahnila vrata. Nekaj zanimivih hiš je tudi v

Repnjah, ki ponujajo lepo veduto, le drevje okoli cerkve sv. Tilna bi bilo treba razredčiti. Zdaj se trudimo, da bi vsaj del kulturne dediščine obudili, denimo studenec pred cerkvijo sv. Lucije, kjer so si romarji umivali oči, da bi ozdraveli. Take stvari bi lahko obudili, če želimo popestriti turistično ponudbo. Ljudje se težko znajdejo z obnovami, treba jim je pomagati. Zahtevna je bila tudi rekonstrukcija, protipotresna utrditev in energetska sanacija OŠ Vodice.

Kako se kot občinski svetnik vključujete v delo občine?

Sem član Liste neodvisnih krajanov, delujemo bolj kot stroka, velik poudarek dajemo ravno oblikovanju prostora. Profesionalno vodi odbor za komunalo in urejanje prostora Anton Kosec, ki je odličen poznavalec zakonodaje, gre za dolgoročne načrte, med katerimi je tudi središče Jerneja Kopitarja v Vodica. Upam, da se bo to res zgodilo.

Občinsko središče nastaja tudi z vašo pomočjo?

Sem v komisiji za izbor tistega, ki bo vodil vse skupaj, upam, da nam bo uspelo. Moja želja je bila, da bi bil tam muzej, posvečen Jerneju Kopitarju, ideje so bile, da bi postavili celo muzej slovenskega jezika. Zelo vesel sem, da je teklo po predpisih, da smo izpeljali javni razpis, manjka samo še denar. Javno zasebno partnerstvo je edini način, da se to izpelje. Velika stvar je to, je jedro Vodice in razvoja.

Vemo, da arhitektura ni le zgradba, je tudi oblika, vi sami ste avtor občinskega grba, bi ga danes naredili drugače, iz česa ste izhajali tedaj?

O tem nisem nikoli razmišljal, najtežje je spremeniti svoje delo. To

Idejna zasnova za oder in osvetlitev ob praznovanju dneva državnosti 2004 je delo Iva Koritnika

je bil del nekega trenutka, ko je bil v ospredju minimalizem. Izhajal sem iz tega, da so to Vodice, uporabil sem geografske oziroma geološke simbole, tukaj je podzemna voda, ki je ne vidimo, a moramo paziti nanjo.

Marsikje so ideje, da bi veljalo pomeniti zunanjo podobo kraja, da ne štrlijo hiše niti po obliki niti po barvi fasade, ste zadovoljni z izbiro v našem okolju ali vas tudi kaj zmoti?

Menim, da se je veliko spremenilo. Pri oblikovanju občinskega prostorskega načrta je bil storjen napredek. Je pa treba ljudi podučiti, kaj je dobro. V nekaterih občinah pretiravajo z uporabo močnih, nasičenih barv, v naši ni tako. Treba se je zavedati, da je treba uporabljati zemeljske barve, pastelne. To je pravzaprav tudi naša naloga, da naročnika prepričamo, kaj je dobro, da ga skušamo spraviti v neke primerne tirnice. Trenutno je pa težko, ker so tudi cene surovin poskočile.

Vi še vedno radi stopite tudi pred študente, kako njihovo oblikovalsko žilico vidite danes, so mladi navdušeni iskalci in oblikovalci prostora?

Danes je res drugače, študenti informacije poiščejo sproti na internetu, če se zmotiš pri kakšnem imenu, te popravijo. Je pa res, da so študentje med seboj zelo različni. Poučujem na Fakulteti za dizajn, niso vsi študenti z najboljšimi pogoji, nekateri so v težkih razmerah, imajo morda psihične težave, ti pa moraš iz vsakega spraviti tisto najboljše na plano, zlasti pri diplomski nalogi, to naj bo njihov maksimum, na kar naj bodo ponosni.

Kakšne načrte imate ob upokojitvi, verjetno ne boste kar z danes na jutri končali s projekti, kaj vas še žene naprej?

Tudi moja mama je imela s. p. do 91. leta. «Smeh». Dokler lahko naloge opravljam, jih je dobro opravljati. Res pa je, da naša stroka postane zrela šele z leti. Človek postane bolj umirjen, manj tvega, balast odpade, tudi na koncu je rezultat boljši. Trenutno delam kulturni dom na Igu, ki bo verjetno končan konec leta. V njem bo gledališka dvorana, kongresni prostor, župan, ki je tudi sam režiser, si zelo želi in tudi sam bom zadovoljen, če bo uspelo.

Občni zbor DU Vodice

MAJDA ŠAVLI
MIRO PRELC

Kako organizirati občni zbor društva, se nam je vedno znova zastavljalo vprašanje na sejah upravnega odbora. Že v letu 2020 smo morali zaradi epidemioloških razmer izpeljati korespondenčni zbor, v okviru možnosti, ki nam ga dopuščajo Pravila društva. V mesecu avgustu, ko nam je poletje postreglo z dolgimi in vročimi dnevi, ko so bili sprejeti milejši ukrepi za zajezitev virusa, je bil na seji odbora sprejet sklep, da se organizira občni zbor »pod lipami«, na svežem zraku. Naj bo pa letos malo drugače, smo sklenili, saj se že svet obrača drugače. Udeležba na občnem zboru je bila možna samo z izpolnjenimi pogoji PCT in ob upoštevanju vseh priporočil NIJZ. Veseli smo bili številnih prijav in zelo dobre udeležbe naših članov.

Občni zbor smo začeli s kratkim kulturnim programom. Predsednica Mihaela Logar nam je predstavila delo upravnega odbora in sekcij, ki je seveda v letih 2020 in 2021 potekalo pod posebnimi pogoji. S skupnimi močmi in medsebojnim sodelovanjem smo pomagali pri razdeljevanju zaščitnih mask, razdeljevanju razkužil za vse člane društva, ki so nam ga pripravili v vrtcu Škratek Svit, spremljali pa smo tudi potrebe naših članov. Z minuto molka smo se poslovili od 26 naših članov, ki so nas zapustili v letu 2020 in 2021. Tudi sekcije društva so izvajale programe v okviru danih možnosti. Finančna poročila o delu je

podala blagajničarka Mari Podgoršek, poročila Nadzornega odbora pa Dore Kimovec. Potrdili smo poročila in finančne plane za leto 2019 in 2020 in sprejeli program dela za leto 2021.

Zadnja točka dnevnega reda je bila obdaritev zlatoporočencev. V letu

2020/2021 je bilo deset parov. Zaželeli smo jim še veliko zdravja in medsebojnega razumevanja, dobrega počutja in srečnih dni.

Ob prijetnem klepetu, druženju, dobri volji, je prehitro minilo popoldne. Zaključili smo ga z željo, da se kmalu spet srečamo.

MUZEJ.1925

✍ DRAGI ČUK, MARIJA KUNSTELJ

Gasilska vrtna veselica v otroških očeh

Z gasilci sem povezana že od malega, saj je oče Alojzij rad sodeloval v njihovih vrstah, tako da sem bila priča veliko gasilskim pogovorom in dogodkom. Aktiven član je bil tudi stric Anton in malo pozneje še starejši brat Lojze. Gasilstvo je bilo torej v veselje celotni družini.

Najlepši spomini me vrnejo v otroštvo, ko so vsako poletje od leta 1965 do 1975 potekale gasilske veselice GD Šinkov Turn na naši domačiji Pr' Sršen na Selu. Takratni gasilski dom je bil namreč premajhen za tako prireditve. Za veselico so bile potrebne obsežne priprave članov društva in domačih. Vsi smo si zelo želeli tega dogodka in živeli zanj. Kletni prostori naše hiše so postali bar, gospodarsko poslopje in vrt pa gostišče z mizami, plesiščem in odrom za ansambel.

Komaj sem čakala na veselico. Zelo mi je ugajala množica ljudi, glasba, petje in rajanje. Otroci smo radi prodajali srečke za srečelov. Vsaka ni bila dobitna. Vem, da smo jih imeli v paketku 100, morda kakšno več, in največ jih je bilo praznih – le 10 jih je prineslo dobitok. Ta je bil veliko bolj skromen, kakor je danes. Otroci smo si zelo želeli zadeti torto. Vrsto let jih je za dobitok pekla Stanka Djordjević, Anškova iz Kosez.

Večkrat smo imeli tudi štehvanje. Poleg udarcev s kijem so lepi in urejeni konji prav popestrili ta dogodek. Srečna sem bila, da sem tedaj lahko dolgo bedela in me niso priganjali k počitku. Naslednji dan sem se rada

rano zbudila: otroci smo hodili med mizami in iskali kovance. Upali smo, da je kak dinar morda komu zdrsnil iz žepa in neopazno padel na tla. Res se je vedno kaj našlo, če me ni že kdo prehitel. Vesela sem bila vsakega kovanca, saj je bil moja žepnina, ki sem jo imela priložnost zaslužiti le še z nabiranjem borovnic in pletenjem kit za slamnikarsko tovarno v Domžalah. To je bilo vredno zgodnjega vstajanja.

Seveda smo morali po veselici vse vrniti v prvotno stanje. Ob tem so se člani GD pogovarjali o njenem uspehu, obisku in dobičku. Z navdušenjem smo sodelovali tudi otroci, saj smo bili za nagrado deležni čevap-

čičev in kokte, ki jih drugače nismo imeli. Po opravljenem delu je namreč društvo priredilo pogostitev za tiste, ki so pripomogli k izvedbi veselice, običajno v naši garaži. Na eni veselici je igral ansambel Franca Flereta in nekateri njegovi člani so s svojo glasbo razveselili prisotne tudi na srečanju po pospravljanju.

Tako se spominjam gasilskih vrtnih veselic, ki spadajo med najlepše dogodke iz mojega otroštva. Želim si, da bi jih lahko kmalu izkusili tudi moji vnuki. Priprave, organizacija in izvedba takega dogodka povezujejo vaščane, kar bi nam v času korone, ko se vsak drži bolj zase, polepšalo vsakdan.

Evropski kmetijski sklad za razvoj podeželja: Evropa investira v podeželje

KVIZ - KRIŽANKA ZA MLADINO

V projektu MUZEJ.1925 je eden od ciljev vezan na vrednote, ki so veljale že ob ustanovitvi društva in vzpodbujajo najboljše v posamezniku za skupno dobro, predvsem s stališča prostovoljstva. Tudi geslo pri kvizu – križanki je vezano na to.

REŠI IN IZPIŠI GESLO.

Če je rdeč, nam simbolizira požar.....
 Najprej je iskra, potem je ogenj, nato
 V sili nadomesti požarno metlo..... V
 »Pospravi mokre cevi!« To je bil U..... poveljnika.
 Odločnost, plemenitost, skromnost, nesebičnost ali..... Č.....
 Brez nje ne delujejo bencinski motorji.
 Ekipa, desetina ali vodi, svetuje in prenaša znanje ter izkušnje.
 Zavetnik proti požarom in poplavam.....
 Skupno ime za kladivo, lopato, izvijač, žago.
Vse iskane besede zapiši po vrsti, nato še geslo:

Sodelavci projekta MUZEJ.1925

Odprta vaja mešanega pevskega zbora Biser

MIRA IN STANKA
STANKA

Pevke in pevci MePZ Biser smo se v okviru tedna ljubiteljske kulture JSKD zbrali na odprti pevski vaji. Vajo smo izvedli na Tenis klubu Kubu, kjer so nam prijazno odstopili prostor za izvedbo vaje, za kar se jim iskreno zahvaljujemo.

Petje smo začeli z opevanjem in nadaljevali z učenjem novih skladb, ki vam jih bomo predstavili na naših nastopih v novi sezoni, ki se bo začela po zasluženem dopustu. Vaja je potekala v sproščenem vzdušju, saj so gostje lokala s svojim sodelovanjem pričarali vzdušje pravega odrskega

nastopa, kar smo vsi že dodobra pogrešali v zadnjem letu.

Celotno vajo smo popestrili še z razstavo umetniških slik naše pevke Cecilije, ki je zajemala utrinke narave, ki so ustvarili posebno zakulisje. Tako smo skupaj pričarali lep kulturni večer, ki smo ga zaključili s prijetnim druženjem in klepetom.

Vljudno vabljeni na naše nastope v prihodnji sezoni.

Če imate željo po druženju in petju, se nam pridružite na naslednjih pevskih vajah, ki jih imamo od septembra naprej vsak torek ob 20. uri v kulturni dvorani na Skaručni.

OBVESTILO

TD Vodice vabi vse ljubitelje hoje v naravi, da se udeležijo

19. »Jesenskega pohoda Občine Vodice«

ki bo v soboto, 23. oktobra 2021. Odhod pohodnikov bo od kočice SD Strahovica na Selu pri Vodichah od 8.00 do 10.00 ure. Pohod je prireditev rekreativno-družabnega značaja, trasa pohoda bo potekala na območju štirih občin: Vodice, Ljubljana, Trzin in Mengeš.

Tudi za letošnji pohod bo pripravljena krajša varianta za manj pripravljene pohodnike, in sicer od kočice SD Strahovica do planinskega doma PD Rašica in nazaj.

Udeležba je primerna tako za starejše kot tudi za mlajše udeležence. Za udeležbo ni poprejšnjih prijav, pohoda se lahko udeleži, kdor želi. Startnina za krajšo ali daljšo izvedbo pohoda je 5.00 evrov. Udeleženci na startu dobijo kontrolni kartonček, v katerega na kontrolnih točkah pridobijo ustrezne žige (dom PD Rašica na Rašici, kmečki turizem »Pri Blažu« na Dobenu, kmečki turizem »Pri Ručigaj« na Sp. Dobenu ter na Mengeški koči na Gobavici, krajša trasa samo na lokaciji PD Rašica). Na cilju bodo člani in članice TD Vodice pripravili za vsakega udeleženca še malico in pijačo.

TD Vodice nagradi s praktično nagrado tudi najmlajšega,

najmlajšo, najstarejšo in najstarejšega udeleženca/udeleženko za opravljeno daljšo razdaljo.

Udeležba pohoda je na lastno odgovornost vsakega udeleženca. Udeležencem pohoda svetujemo uporabo obutve in oblačil primerne za hojo po gozdu in prilagojene vremenskim razmeram.

Dolžina pohoda je 15,8 km, krajša izvedba pribl. 8 km, celotna trasa gre po urejenih markiranih poteh po grebenu Rašice in vaseh ob njenem vznožju na severnem delu. Vzpon je od starta na Selu pri Vodichah do Planinskega doma PD Rašica, višinska razlika znaša približno 300 m, drugi in manjši del vzpona pa je proti Mengeški koči na Gobavici, preostala trasa pa poteka po ravnini. Celotna proga bo dobro označena.

Pohod bo potekal ob vsakem vremenu!

OPOZORILO; Smo v času korone, zato se bomo morali prilagoditi trenutnim epidemiološkim razmeram – navodila NIJZ, skratka nadaljnja navodila bodo objavljena v tednu pred pohodom na spletni strani Občine Vodice

Turistično društvo Vodice

Kontaktna oseba za prireditev:

Alojzij Kosec, GSM 041 886 003

Občni zbor in piknik DU Bukovica – Šinkov Turn

DRAGICA SODNIK
ARHIV DRUŠTVA

Predsednica društva Bukovica – Šinkov Turn je v uvodu pozdravila vse navzoče. Posredovala je dnevni red občnega zbora, na katerega ni bilo pripomb. Delovno predsedstvo pod vodstvom Inge Sitar je začelo svoje delo.

Predsednici društva Dragici Sodnik je bila dana beseda za poročilo o delu društva za leto 2020, na katero ni bilo pripomb. Poročilo je posredovala tudi blagajničarka Darinka Marn. Posredovan je bil tudi plan dela za leto 2021 in finančni plan za leto 2021. Za oba posredovana plana ni bilo pripomb. Člani društva so se strinjali s posredovanim in glasovali z dvigom rok.

Preostala poročila niso bila posredovana, saj so jih vsi člani prebrali v časopisu Naša jesen. Časopis so vsi člani društva dobili na dom.

Občni zbor smo začeli s pesmimi naše pevske skupine Aronija, prav tako je bil zaključen občni zbor s pesmimi naše pevske skupine. Posebno zahvalo so dobili naši pevci, ker letos praznujejo 15 let delovanja.

Spomnili smo se tudi 40 let delovanja našega društva. Predsednica društva je spregovorila o tem, kako so začeli delati prvi člani društva in vse do danes.

Podelili smo tudi zahvale najbolj aktivnim članom in pevski skupini.

Predsednica društva je na koncu občnega zbora povabila vse prisotne člane in goste, da ostanejo z nami na pikniku.

Hvala ga. Mimi Grgić in njenim domačim in g. Marku Selaku z družino

za postrežbo s hrano in pijačo.

Hvala vsem, ki ste pomagali pri pripravi prostora, pri pripravi srečelova, pri strežbi in pospravljanju, ter pri programu, da je bil dan tako lep in prijeten, da se ga bomo še dolgo spominjali.

Hvala vsem, ki ste bili z nami, se družili z nami, in vsem, ki ste prispevali dobitke in prispevke za srečelov.

DU Vodice – pohodi in kolesarjenje

✍️ 📷 JOŽE ROŽMANEC

S prihodom poletja se začne tudi glavna pohodniška in rekreativna letna sezona. Vreme se umirja, vedno več je sončnih dni, dnevi se daljšajo in kar vabijo, seveda tiste, ki ljubijo telesne aktivnosti, iz stanovanj v naravo. Tudi za upokojece je to čas, ko si poleg oddiha na morju oziroma v turističnih krajih in dela doma in na vrtu, vzamemo čas za rekreacijo.

Mežakla (planina Obranca, Snežna jama, Planski vrh 1299 m):

Na kolesarjenju sredi junija smo se dogovorili, da je spet čas za obisk hribov. Rečeno, storjeno. Za cilj smo si izbrali obisk Mežakle z vzhodne strani – iz naselja Kočna nad Jesenicami. Izhodišče je bilo parkirišče na koncu naselja, od koder vodi pot mimo spominskega obeležja, čez travnik, naravnost v gozd, kjer se steza dobesedno postavi pokonci. Že lep čas, če sploh kdaj, nismo naleteli na tako strmo in direktno pot v hrib. Pohodniki se nismo ustrašili tudi te preizkušnje in po dobri uri grizenja kolen smo le prilezli na rob Mežakle, kjer se je gozd odprl na travnike planine Obrance. Preko pašnikov, kjer se je paslo govedo, smo se mimo spomenika padlim v NOB povzpeli do kočice na Obranci. Tu smo na razpotju izbrali smer proti Snežni jami. Na prijetni poti, dobro markirani, smo kmalu zavili z gozdne ceste na uhojeno stezo proti jami. Nekaj minut prijetne hoje v senci mogočnih smrek in že smo se znašli pred Snežno jamo. Spustili smo se do vhoda, ki pa je bil še precej zatrpan s snegom. To nam je onemogočilo ogled

Pohodniki na planini Obranca

celotne jame, smo pa kljub temu občutili veliko temperaturno razliko zraka med gozdom in vhodom v jamo. Pot smo nadaljevali proti Planskemu vrhu, ki smo ga sicer že obiskali lansko jesen, vendar z jese niške smeri. Pot ni bila zahtevna, le pazljivi smo morali biti, ker prečka več gozdnih cest in kaj hitro lahko zaideš. Med potjo se je večkrat odprl lep pogled na Bled z jezerom in otokom. Na Planskem vrhu so nas pričakali kažipot, ki so bili v nasprotju z lanskim obiskom, letos opremljeni z informacijsko tablo, vpisno knjigo in žigom. Po kratkem počitku z malico v prijetni senci pod mogočnimi drevesi smo se odločili za spust po direktni smeri proti planini Obranci. Lepa steza nas je kmalu pripeljala na urejeno makadamsko cesto, po kateri smo krenili proti planini. Kmalu smo ob poti opazili tablo, ki je označevala stezo v naselje Kočna. Odločili smo se, da se spustimo po

tej poti, saj tako težka, kot je bila tista, po kateri smo se povzpeli do Obrance, že ne more biti. Tokrat smo se odločili za pravo pot. Pot se je v okljukih spuščala mimo kamnitega Dedca in pod Poljansko babo vse do središča Kočne. Še nekaj korakov do parkiranega vozila na koncu kraja in prijeten pohod smo zadovoljno zašpili.

Blegoš 1562 m, Koprivnik 1393 m

Teden dni pozneje smo se odločili obiskati manj obljuden vrh v Škofjeloškem hribovju – Koprivnik, soseda bolj obiskanega Blegoša. Do parkirišča na Črnem kalu smo se pripeljali iz Poljanske doline. Na urejenem parkirišču smo zapustili vozilo in ker smo bili dokaj zgodnji, smo se odločili, da pred Koprivnikom obiščemo še Blegoš. Na vrh smo se povzpeli po direktni – grebenski poti. Lepo speljana in uhojena pot

nas je kmalu pripeljala na vrh, od koder smo proti vzhodu že zagledali Koprivnik. Z Blegoša se nam je odprl lep razgled na vse strani, na bližnje in nekoliko bolj oddaljene hribe in planine, od Julijcev do Karavank, Kamniških gora, hribov v okolici Ljubljane in hribov proti Primorski. Po krajšem postanku smo se spustili do Kala in po cesti nadaljevali proti Koprivniku. Na vrh smo se povzpeli po poti z vzhodne smeri, tako kot nas je usmeril kažipot, ki smo ga našli ob cesti. Dokaj strma kolovozna pot nas je v uri hoda pripeljala na ne preveč razgledni vrh z urejeno okolico, vpisno knjigo in žigom. Po krajšem odmoru smo se z vrha spustili po zahodni poti, vendar je bila zaradi gozdarskih del prekinjena, zato smo se morali znajti po svoje in se po nemarkirani poti spustiti do ceste. Po njej smo zjutraj krenili na vrh, sedaj pa smo se v nasprotni smeri vrnili do parkirišča. Da izkoristimo dan in spoznamo še nekaj manj znanih krajev, smo se s Črnega kala spustili na drugo stran, v Selško dolino. Po okrepčilu v Zalem Logu smo se zadovoljni vrnili domov.

Kolesarji

Tudi kolesarska sezona je na višku tako, da smo v juniju izpeljali vse po letnem planu predvidene izlete, vključno s srečanjem kolesarjev petih društev v Cerkljah. Dvakrat smo se peljali v Kranj, seveda po različnih poteh, enkrat pa smo obkrožili hribovje Rašice v smeri Vodice-Mengeš-Trzin-Črnuče-Šmartno-Vodice. V povprečju so naši izleti dolgi okoli 40 km z ne preveč hudimi krajšimi vzponi. Dobra družba in zadovoljstvo po opravljenem izletu sta zagotovljena.

Utrujeni pohodniki na vrhu Koprivnika pri Blegošu

Osvojen vrh Blegoša

Vhod v Snežno jamo na Mežakli

Katarina Kunstelj - uspešna na projektu

Uspešen zaključek druge skupine PONI LUR - med poslovnimi idejami tudi vizualna lokalizacija japonskega stripa Katarine Kunstelj

  BARBARA BOH

Dvanajst udeležencev je zadnje štiri mesece uspešno razvijalo in kalilo svoje podjetniške ideje. V tem času so pridobili tudi ključna podjetniška znanja, sedaj so pred njimi novi izzivi in prvi koraki na samostojno podjetniško pot.

Vodičanka Katarina Kunstelj pravi, da je čar zgodb, da nas popeljejo v svet, kjer lahko skozi oči likov podoživimo njihove dogodivščine, se učimo novih znanj, postavljamo pod vprašaj lastna mišljenja in se spoznavamo z novimi pogledi na svet. V stripih so zgodbe podprte z vizualno komponento, ki bralca še toliko bolj stimulirajo, saj smo ljudje vizualna bitja.

Preko vstavljanja dialogov s pomočjo različnih fontov, odstranjevanjem vizualnih elementov, ki predstavljajo ubesedene zvočne učinke in nadomeščanje le-teh z vizualno enako prevedeno ustreznicco, Katarina poskrbi, da tudi vizualna lokalizacija stripa bralcu pričara enako izkušnjo branja zgodbe, kot so jo doživeli bralci izvornega jezika.

Poleg tega pa je Katarina še posebej specializirana za lokalizacijo japonskega stripa. Z njim se je spoznala v mladosti, ljubezen do japonskega stripa pa jo je pripeljala tudi do študija japonologije, kjer je svoje znanje poglobila. Pozneje je znanje uporabila pri triletnem izdajanju revije MANGnet, ki je bila prva manga revija v Sloveniji s mangami prevedene iz izvorne japonščine. Danes pa sodeluje z manjšimi založniki japonskih

medijev na ameriškem trgu, kjer namerava tudi v prihodnje primarno delovati.

Z novimi produkti in storitvami na trg stopajo še **Nuša Marinc** s 100 % visokoaktivno naravno kozmetiko **NANU**, poimenovano po babici, katere vzorce za ročno izdelane čipke uporablja pri svojem delu, **Karin Okorn**, ki bo z izdelavo **modularnih organizatorjev za diabetične pripomočke** razveselila marsikatero osebo s sladkorno boleznijo, **Onia Brank Pečko**, ki bo s svojimi **NATURALLY SWEET veganskimi sladicami** iz naravnih sestavin popestrila ponudbo na trgu, **Nejc Nekrep**, ki v svoji **mikropivovarni** vari pivo za tiste, ki znajo uživati in ceniti vsak požirek te pijače, **Janez Dobnikar** z interaktivno kolesarsko platformo **Simathlon**, ki je že deležna strokovne in medijske pozornosti, **Nikolina Rozman**, ki je po 25 letih dela v zdravstvu svojo poslovno idejo in poslanstvo našla v **storitvi celostne oskrbe na domu Plenacura**, japonologinja **Katarina Kunstelj**, ki se je uspešno spopadla z izzivom **vizualne lokalizacije japonskega stripa**, ilustratorka **Nika Rebolj**, ki je izražanje svojega umetniškega potenciala našla v **tattoojih**, **Anja Bizjak** svojo poslovno priložnost vidi v nadgradnji dejavnosti na kmetiji, s katere prihaja - v neokrnjeno naravo, **Pred Pekel**, vabi v glamping nastanitev, **Yue Ma**, diplomantka Fakultete za vinogradništvo in vinarstvo bo s svojim poznavanjem vin in kitajske kulture pomagala **slovenskim vinarjem k vstopu na**

kitajski trg, Tadej Burger pa se je po odločitvi, da si želi delati nekaj, kar ima neposreden pozitiven učinek na življenje ljudi, osredotočil na **terapevtske masaže**, pri čemer se navdušuje predvsem nad izvajanjem kranio sakralne terapije. Vse udeležence PONI LUR in njihove poslovne ideje lahko podrobneje spoznate na www.rralur.si ali do njih dostopate preko QR kode.

Priložnosti za razvoj novih podjetniških idej bo dovolj tudi v prihodnje, saj projekt poteka vse do konca leta 2023. Na spletni strani Regionalne razvojne agencije Ljubljanske urbane regije ter Zavodu RS za Zaposlovanje bodo do konca projekta objavljeni še novi razpisi za vključitev v projekt. Več informacij na www.rralur.si.

V Polju slovesno odprli novo infrastrukturo

TANJA DOMINKO
TINA KOSEC

Poročali smo že, da se v Polju že nekaj mesecev vozijo po obnovljenem cestišču, 28. avgusta pa je sledilo še slovesno odprtje s kulturnim programom, ki sta ga obogatili Godba Vodice in pevka Marcela s harmoniko. Kljub vremensko ne najbolj prijaznemu dnevu se je dogodka udeležila velika množica vaščanov, ki so jim obrazi ob tej priložnosti ponosno sijali.

V programu, ki ga je povezovala Natalija Rus, smo slišali, da je šlo pravzaprav za odprtje novozgrajene infrastrukture v Polju, Povodju, Vojskem, Utiku in Bukovici. Gradnja fekalne kanalizacije, pri kateri se je Občina Vodice povezala tudi s sosednjima občinama, Občino Medvode in Mestno občino Ljubljana, se je začela že pred dvema letoma, v naši občini pa vključuje skupaj dobrih devet kilometrov kanalov. V Povodju kanalizacija prečka avtocesto in se nato priklopi na že zgrajeni kolektor C0, po katerem se bo odpadna voda stekala na Centralno čistilno napravo Ljubljana. Celotna vrednost projekta v občini Vodice, ki bo financiran iz kohezijskih, državnih in občinskih sredstev, je 3,57 milijona evrov brez DDV.

Toda ni šlo le za kanale, pač pa tudi za prometno ureditev, za kar je bilo namenjenega 1,8 milijona občinskega proračunskega denarja. Župan Aco Franc Šuštar se je vsem prebivalcem zahvalil za potrpežljivost in sodelovanje, občinski upravi pa za vestno delo, da je vse teklo po načrtih.

K sodelovanju so na občini povabili tudi Elektro Ljubljana, d. d., Telekom Slovenije, d. d., in Petrol, d. d., tako da sta bila v večjem delu obnovljena tudi telekomunikacijsko omrežje in plinovod.

Dogodek v Polju se je končal s prezezom traku, po cesti so zahrumeli starodobniki, ki jih tokrat verjetno tudi zaradi slabe vremenske napovedi ni bilo veliko, pod šotorom pa se je nadaljevalo druženje s pogostitvijo.

Enota prve pomoči Vodice zasedla drugo mesto!

NATALIJA RUS
ARHIV DRUŠTVA

Prvo soboto v septembru je na Jezerskem potekalo 4. srečanje prvih posredovalcev, ki ga vsako leto organizira Društvo prvih posredovalcev. Nastopilo je šestnajst ekip iz vse Slovenije, seveda ni manjkala tudi naša ekipa!

Sobotno jutro na Jezerskem se je prebudilo malce sramežljivo z rahlo meglico nad jezerom in nič kaj prijaznimi nizkimi temperaturami. Tišino čudovite narave so rezali koraki prvih posredovalcev iz vse države. Za našo enoto (Enota za prvo pomoč GZ Vodice) so letos tekmovali trije člani, **Manca Zmrzlikar, Damijan Jagodic** in **Robi Fojs**. Seveda niso bili sami. Kot pravo ekipo smo jih spremljali skoraj vsi drugi člani. Pa ni šlo samo za spremstvo, z njimi smo dihali, delili napetost in seveda veselje ob uspešno opravljenih scenarijih in nalogah.

V tekmovalnem delu se je bilo treba uspešno spopasti z devetimi različnimi situacijami, v katerih so nastopali čisto pravi statisti, katerih poškodbe so bile maskirane profesionalno. V prvem scenariju je otrok padel s supa sredi jezera in se utapljaj, v drugem je moški med gobarjenjem prišel v stik z električnim tokom in omedlel. Pri tretjem scenariju so se tekmovalci srečali s hudo alergično reakcijo (anafilaški šok). Pri četrtem scenariju sta pomoč potrebovala dojenček in mama. Otrok se je dušil zaradi tujka v dihalih, mati se je med njegovim reševanjem porezala z nožem. Peti

scenarij je predstavljal eksplozijo tlačne posode s kisikom in tri poškodovance. V šestem scenariju je bilo treba oskrbeti hude opekline, v sedmem pa hudo krvavitev. V osmem scenariju sta nastopali mama in hči, pri čemer se je mama spotaknila ob žico in ta ji je odtrgala roko. Zaradi šoka pa je začela govoriti madžarsko. V zadnjem scenariju so se morali prvi posredovalci spopasti z izzivom komunikacije z gluho osebo. Namreč mož je doživel panični napad, žena pa je bila gluhonema.

Scenariji so se razprostirali okoli celotnega jezera, nekateri so bili izjemno težki in so zahtevali res veliko previdnost, znanje in predvidevanje, po besedah organizatorja pa so bili povzeti iz realnih situacij, s katerimi se srečujemo gasilci, reševalci in drugi prvi posredovalci.

Naša ekipa je delala, tako kot znamo, usklajeno, dinamično in strokovno. Za las je zgrešila prvo mesto, a tudi drugo nam je v velik ponos!

Na tekmovanju »izpeljali« našo čisto pravo 51. intervencijo!

Nesreča res nikoli ne počiva, malo pod prizoriščem na ovinkasti cesti se je zgodila prometna nesreča dveh motoristov. Naša ekipa je poskrbela za prevoz zdravnikov in reševalne ekipe na prizorišče nesreče in pomagala pri oskrbi, preostali del ekipe pa je pomagal pri pripravi heliporta za pristanek helikopterja, ki je poškodovanca odpeljal v bolnišnico. Srečanje in tekmovanje je pustilo sledi, ogromno novih izkušenj, znanja in znanstev. Tako smo še bolj podkovani v znanju, predvsem pa smo še bolj utrdili naš ekipni duh, ki je z vsako našo intervencijo močnejši.

Maša z gasilci ljubljanske regije

RADO ČUK
PRIMOŽ ZIBELNIK

Na prvo septembrsko nedeljo (5. 9. 2021), ki jo v Župniji Vodice slovesno praznujemo pri sv. Tilnu nad Repnjami, se je nekaj posebnega dogajalo v ljubljanski stolnici. Gasilci iz regije Ljubljana 1 so se na t. i. angelsko nedeljo zbrali pri sv. maši, ki jo je daroval škof dr. Anton Jamnik, somaševal pa stolni župnik mag. Roman Starc in stolni prošt Jožef Lap.

Tradicionalno sicer s sodelovanjem pri bogoslužju gasilci obeležijo god sv. Florjana (4. 5.), tokrat pa so želeli 'primanjkljaj' Florjanovih maš nadomestiti s posebnim srečanjem v osrčju Ljubljane.

Ko so se spomladi začele priprave na ta dogodek, je tlelo upanje, da bo stolnico mogoče napolniti brez omejitev, kar pa se zaradi covida na žalost ni zgodilo. Zavestno in tudi za zgled vsem državljanom so se pri pripravi na mašo držali vseh usmeritev in omejitev v zavedanju, da je naloga

gasilcev ljudem pomagati in jih varovati. Ljubljanska regija, ki obsega deset občin in s tem deset Gasilskih zvez (Ljubljana, Brezovica, Dol-Dolsko, Dolomiti, Horjul, Medvode, Ig, Velike Lašče, Vodice in Škofljica) ima 15.229 članov v 109 gasilskih društvih. Med temi je 3741 operativnih gasilcev. Povsem drugače bi bilo, če bi se lahko odzvali z večjim številom, toda tudi prek odlično organiziranih in pripravljenih predstavnikov (okrog 200) je vse potekalo na vzornem nivoju.

Morda ni odveč omeniti, da je pobuda izšla iz PGD Šinkov Turn in da gre največja zasluga predanemu jedru tega društva. Nagovorili so vodstvo regije in s predlogom navdušili tako predsednika Franca Bradeška kot poveljnika Simona Černeta, škofa Antona Jamnika in župnika Romana Starca, se za neposreden prenos dogovorili z RTV in urednikom mag. Vidom Stanovnikom, povabili k sodelovanju domače pevce Dekliško skupino Flora (vodja Jana Lamberšek Starbek in Fantovsko skupino Matici (vodja Rado Čuk), ki se jim je z veseljem pridružil Oktet Deseti brat iz Črnuč (vodja Metod Pečar), prav tako pa sodelovanja ni odrekla Vodiška godba.

Godbeniki so se v nedeljo oglasili prvi. S koračnico so pospremili povorko gasilskih skupin, ki so vstopale v stolno cerkev. Na čelu so bili zastavonoše in praporščaki s kipom sv. Florjana na čelu. Z Bachovim preludijem v F duru izpod prstov organistke Marije Čuk so jih pozdravile mogočne orgle, k sveti daritvi pa pospremila melodija v čast sv. Florjanu, ki so jo pod taktirko Igorja Dajčmana

odigrali godbeniki. Vse drugo pevsko sodelovanje; mogočno odpeta 7. Troštova maša za moški zbor in nežne melodije ženske zasedbe, so se zlele z lepoto prenovljene notranjščine cerkve sv. Nikolaja. K bleščeči podobi so prispevala izvirna okrasitev in sveleči se prapori ter gasilke in gasilci v prazničnih uniformah.

Prisotni v ljubljanski stolnici in številni, ki so sv. mašo spremljali po TV (posnetek si je mogoče ogledati na spletni strani <http://www.regija-ljubljana1.si/video-gasilska-masa-v-ljubljanski-stolnici/>), smo sledili globokemu sporočilu Božje besede in spodbudnim besedam škofa Ja-

mnika, namenjenih prostovoljstvu in dobrodelnosti, ki se ji predano posvečajo gasilci.

Prelepi slovesnosti je sledila pogostitev za vse udeležence na Vodnikovem trgu (tržnica). Prijetno druženje prežeto s hvaležnostjo vsem poveljujočim, udeleženi v povorki, ministantom in bralcem ter sodelavcem na parkirišču, pri logistiki, prehrani in pecivu, je navdihnilo idejo, naj bi se podobna srečanja organizirala še kdaj, morda celo vsako leto.

Varovanje naših otrok v mesecu septembru

DRAGICA SODNIK

Naše društvo DU Bukovica - Šinkov Turn je na vabilo Občine Vodice sprejelo nalogo, da tudi letos pomagamo pri varovanju naših šolarjev. Članice našega društva si štejemo v čast, da lahko pomagamo pri tako pomembnem projektu - OTROCI NA CESTI.

To nam zelo veliko pomeni. V časih, ko smo mi hodili v šolo, nas ni nihče varoval. S torbo na rami smo se poslovili od doma in korakali proti šoli - včasih malo hitreje, večkrat pa kar lepo počasi. Toda, takrat ni bilo toliko prometa na cesti kot danes.

Spremljale smo že naše vnuke in s ponosom opazovale dogajanje okoli šole in naselij. Z veseljem smo nagovorile šolarje že zjutraj, ko so še malo zaspalo hodili proti šoli, in popoldne, ko so se veseli vračali domov. Prvi dan so nas malo sramežljivo gledali, ko pa smo jih me pozdravile in voščile lep dan, so kar zasijali. Naslednje dni so nam sami namenili pozdrav in na-

smeh. Ravno tako, ko so prihajali nazaj iz šole domov.

Prav poseben občutek je bil, ko so nas pozdravljale različne osebe: starši otrok, osebe v avtomobilih, pozdravil nas je šofer avtobusa, sosed ali znanec in nam dal vedeti, da so veseli, da smo tam. Ena oseba se mi je osebno zahvalila za zares lepo gesto - varovanje šolarjev.

Zavedamo se, da je varnost otrok in vseh nas zelo pomembna stvar na svetu.

Želje za prihodnost: še bomo sodelovale pri varovanju naših otrok. Posebna želja pa je, da se varnost na cesti dopolni z dodatnimi prometnimi znaki, s kakšnim novim semaforjem ali s kakšno dodatno talno oznako (zebro). Vsem srečno in varno na cesti!

Jesenska dela okoli hiše

 MONIKA KUBELJ

Poletje se je prevesilo v jesen. Vrtovi se bodo kmalu obarvali v jesenske zlato rumene odtenke. Zdaj je čas za razmislek o ureditvi vrta in okolice hiše, ki jo nameravate izpeljati prihodnjo pomlad. Običajno urejanje vrta poteka v več korakih, pri tem pa sta pomembna tako skrbno načrtovanje kot morda nasvet krajinskega arhitekta.

Za začetek se je treba odločiti, kaj bi radi imeli na vrtu in zelenici. Vprašati se moramo, zakaj si ga želimo in čemu bo namenjen, ali bo to morda samo prostor za sprostitvev in počitek. Ob tem je treba upoštevati, da morata biti vrt in hiša arhitekturno in oblikovno skladna ter skupaj tvoriti celoto. To je pač idealna ideja. Po navadi ob gradnji ne razmišljamo tako, ampak šele po vselitvi vidimo, kaj bi si želeli in kaj manjka. Preden se lotite urejanja okolice in zasaditve, upoštevajte tudi nekaj dejavnikov. To so na primer: podnebje (temperature, količina padavin, izpostavljenost vetru, višina snežne odeje pozimi), značilnosti tal (vrsta prsti, zastajanje vode) in okoliške krajine (naravno rastje, krajinski vzorci, materiali). Te značilnosti je dobro poznati, da lahko izberemo rastline in materiale, primerni za lokalne razmere, ter da vrt ne bo izstopal ali slabo vplival na okolico. Ja, idejo je treba včasih prilagoditi razmeram.

Pred prihajajočo zimo

Pri obiranju sadja, tako jabolk kot drugega, je pomembno, da s krošenj odstranimo vse, tudi sadne mumije, to je zaradi bolezni posušene plodove, ki so vir okužbe za prihodnje leto. Pograbljeno listje pa lepo kompostiramo, razen listja oreha, za gnojenje v prihodnjem letu.

Trto, aktinidijo, kaki in druge sadne vrste, ki so postale pogoste tudi v celinski Sloveniji, pred zimo zavarujemo na različne načine. Pri kakiju je najbolj občutljivo deblo (posebno pri mlajših rastlinah), zato ga povijemo s filcem in podobnim materialom. Pri aktinidiji in trti pa lahko v spodnjem delu pri tleh pustimo kratek reznik (poganjek, odrezan na dolžino 5 cm) in ga skupaj z delom debla ogrnemo z zemljo, zaščitimo z listjem in podobno. Če bo zgornji del rastline pozebel, bomo lahko iz reznika hitro in uspešno obnovili brajdo. Jeseni se tudi škodljivci počasi umikajo s krošenj in si iščejo primerno zimsko bi-

vališče. Na njihovi poti jih lovimo na lepljive trakove, ki jih ovijemo okrog debla in debelejših vej ali pa jim na teh mestih nastavimo pasti iz kartona, slame ipd. Te čez čas odstranimo in uničimo s škodljivci vred, ki so si tu izbrali prostor za zimsko spanje.

Trajnice delimo, redčimo in presajamo, da se še pred zimo lepo vrastejo. Zdaj so rastne razmere podobne tistim spomladi, torej primerne za rast in dobro ukoreninjenje. Grmovnice zgodaj jeseni (septembra) nekoliko uredimo z rezjo in sadimo iglavce, da se bodo do zime lepo ukoreninili, listopadne drevnine in grmovnice z golimi koreninami pa šele novembra. Sneg lahko poškoduje nekatere rastline, kot so rododendroni, zato jim postavimo oporo, enako velja za mlade sadike. Tudi jesenske astre hitro poležejo po močnejšem deževju, zato prav tako potrebujejo oporo, dalijam pa redno odstranjujemo odcvetele cvetove, da bodo obilno cvetele vse do prvega mraza.

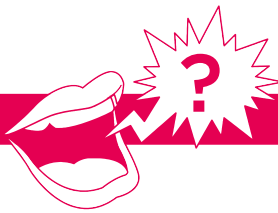
Kaj je na jesen dobro opraviti?

Okolica hiše:

- Očistite in pospravite vrtno pohištvo, senčnike in otroške poletne igrače.
- Preglejte, zaščitite in prebarvajte vse zunanje lesene površine.
- Preglejte vse žlebove in odvode za deževnico.
- Spraznite cevi, ki jih imate na vrtu, in jih pospravite. Pred zimo ne pozabite zapreti zunanjih pip.
- Preglejte streho in pokličite dimnikarja, da vam pred kurilno sezono očisti dimnik.
- Popravite razpoke v asfaltu ali betonu pred hišo. Pozimi led lahko razpoke še poveča.
- Pognojite travo na vrtu. Za jesen so namenjena gnojila z večjo vsebnostjo kalija in fosforja, ki ji bodo omogočila, da bo spomladi hitreje ozelenela in bo odpornejša na bolezni in sušo.

Kje pa vas jezik žuli?

S koliko knjigami ste se srečali to poletje?

✦ AJDA BATISTIČ

Preprosto vprašanje, odgovori nanj pa so lahko različni in tudi napačni. Ste se srečali z več ali večimi knjigami? S koliko ali tolikimi knjigami? S šest ali s šestimi knjigami? S tisoč ali tisočimi knjigami? Vsekakor upam, da ste jih prebrali dosti.

Sklanjanje števnikov nam lahko povzroča nemalo težav, še zlasti ko imamo opravka z nedoločnimi, kot so *več, toliko, koliko, nekaj, dosti*. Nedoločni števniki, ki se končajo na -i ali soglasnik (*več, dosti, nekaj*), imajo samo neglasovne končnice. Pravilno je torej, da smo se na morju srečali z **več/dosti/nekaj** knjigami. Števnika, kot sta *koliko* in *toliko* pa lahko sklanjamo na dva načina, in

sicer z glasovnimi ali neglasovnimi končnicami. To pomeni, da lahko rečete, da ste se na morju srečali s **toliko ali tolikimi** knjigami in oboje bo prav.

Glavne števnike pa navadno sklanjamo z glasovnimi končnicami, kar pomeni, da ste se na morju srečali s šestimi knjigami.

Če želimo pretiravati, lahko rečemo, da smo prebrali *tisoč* knjig. Takšne števnike sklanjamo z neglasovnimi končnicami. Če torej želimo poudariti, da smo jih prebrali zares veliko, bo prav, da rečemo, da smo se srečali s **tisoč** knjigami.

Želim si, da se boste srečali še z milijon knjigami!

POGREBNIK

z vami že 30 let

www.pogrebnik.si

Dvorje 13, 4207 Cerklje na Gor.

poslovna enota:

Šutna 11, 4209 Žabnica

24 URNA DEŽURNA ŠTEVILKA:

041 624 685

ZA CELOTNO OBMOČJE OBČINE VODICE

- KORAK DO UREJENE NEPREMIČNINE
- GEODETSKE STORITVE
- LEGALIZACIJE OBJEKTOV
- PRIPRAVA POGODB

Z VAMI ŽE 5 LET

www.moj-geodet.si
031/217-713
Marjan OCEPEK, s. p.
Mengeš

*Spomini so kot iskre,
ki pod pepelom tlijo,
a ko jih razgrneš,
vedno znova zažarijo.*
(J. W. Goethe)

ZAHVALA

V 94. letu nas je zapustila naša draga
mama, babica in prababica

ANA BILBAN

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom,
sosedom, prijateljem in znancem za
izrečeno sožalje, besede tolažbe,
podarjeno cvetje in sveče ter darovane
svete maše. Zahvala gospodu župniku
Francu Mervarju za poslovilni obred,
Društvu upokojencev Vodice za izrečene
besede slovesa, Godbenemu društvu
Vodice za izvajane žalostink in pogrebni
službi Pogrebnik za organizacijo pogreba.
Hvala vsem, ki ste našo mamo imeli radi in
ste jo pospremili na njeni zadnji poti.

Žalujoči vsi njeni

Življenje se je umaknilo spominu ...

ZAHVALA

V 55. letu nas je zapustil naš dragi oče,
mož, sin in brat

MARJAN SERŠEN

Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki ste bili
z nami v dneh žalosti. Hvala sorodnikom,
prijateljem in sosedom za darovano cvetje,
sveče ter darove za svete maše.

Hvala gasilcem PGD Šinkov Turn,
sodelavcem FURS-a, sošolcem Osnovne
šole Vodice, pogrebni službi Pogrebnik za
organizacijo pogreba ter gospodu župniku
Francu Mervarju za lepo opravljen obred.

Žalujoči vsi njegovi

ZAHVALA

V 86. letu starosti nas je zapustil

FRANC STARE
iz Vodice

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom,
znancem, sosedom in prijateljem za
izrečeno sožalje, darovane maše, sveče in
cvetje.

Zahvala velja tudi čebelarškemu društvu
za poslovilne besede, pogrebni službi
Pogrebnik in pevskemu zboru, cvetličarni
Tomaž Brank, sosedom za pomoč pri
obredu pogreba ter gospodu župniku
Francu Mervarju za opravljen pogrebni
obred.

Hvala vsem, ki ste ga pospremili na njegovi
zadnji poti.

Žalujoči vsi njegovi

**V najem vzamemo
kmetijske površine
v okolici Vodice.**

Dobro plačilo.

Tel. 069 917 507

**ČASOVNICA KOPITARJEVEGA
GLASA 2021**

IZID GLASILA	ODDAJA GRADIVA
OKTOBER	
27. 10. 2021	10. 10. 2021
NOVEMBER	
24. 11. 2021	10. 11. 2021
DECEMBER	
22. 12. 2021	10. 12. 2021

Poslovna cona
Komenda

**marketing
agencija**

DRUŽBENA
OMREŽJA

VSEBINSKI
MARKETING

SPLETNO
OGLAŠEVANJE

SPLETNE
STRANI

OBLIKOVANJE
& TISK

BREZPLAČNA
ANALIZA
MARKETINGA

☎ 01 563 72 28

www.pakt.si

KNJIŽNE NOVOSTI

Leposlovje za odrasle

Bastašič, Lana: **Ujemi zajca** (družbeni roman)

Mornštajnová, Alena: **Tiha leta** (družbeni roman)

Lefteri, Christy: **Ptice pevke** (družbeni roman)

Michaelides, Alex: **Mladenke** (kriminalni roman)

Flood, Helene: **Terapevtka** (kriminalni roman)

Svetek, Irena: **Rdeča kapica** (kriminalni roman)

Godler, Jure: **Vohun, ki me je okužil** : roman (kriminalni roman)

Bryson, Bill: **Človeško telo** : vodnik za stanovalce (medicina)

Crawford, Dorothy H.: **Virusi** : zelo kratek uvod (klinična medicina)

Jerič, Slavko: **Čista desetka** : desetletje izjemnih športnih junakov, dosežkov in zgodb 2011-2020 (šport)

Leposlovje za otroke in mladino

Blackall, Sophie: **Če prideš na Zemljo** (slikanica)

Javaux, Amélie: **Ko te jeza spremeni v volka** (slikanica)

Cowell, Cressida: **Kako premodriti zmajev urok**; Junakov vodnik po smrtonosnih zmajih; Kako zasukati zmajsko zgodbo (fantastika)

Strokovno gradivo za odrasle

Radinger, Elli H.: **Darilo divjine** : svoboda, sproščenost, pogum, hvaležnost - narava vsakomur daje tisto, kar potrebuje (ekologija)

Križnar, Matija: **Paleontologija na Slovenskem** : sprehod skozi čudoviti svet okamnin (paleontologija)

Strokovno gradivo za otroke in mladino

Jackson, Tom: **Podnebne spremembe** (ekologija)

Bajd, Barbara: **Moji prvi pajkovi** : preprost določevalni ključ (živalstvo)

Prometna nesreča II. kategorije. Kolesarju izrečena globa in izdan plačilni nalog.

Prometna nesreča II. kategorije med dvema kolesarjema, enega odpeljali v bolnišnico.

Prometna nesreča s telesnimi poškodbami.

Vlom v stanovanjsko hišo in kaznivo dejanje velike tatvine. Preiskava še poteka.

Prometna nesreča I. kategorije.

Prometna nesreča I. kategorije. Povzročitelju izdana globa.

Policisti v hišni preiskavi odkrili in zasegli dva kosa neprijavljenega orožja in več kosov streliva. Zoper osumljenca bo podana kazenska ovadba.

Spor med delodajalcem in zaposlenim. Preiskava še poteka.

Tatvina osebnega avtomobila.

Spor med članoma družine. Kršitelju izrečena globa in izdan plačilni nalog.

Črna kronika

Poročilo za obdobje
12. 8. 2021 – 16. 9. 2021

KRIMINALITETA

PROMETNE NESREČE

DRUGI DOGODKI

LIP ODKUP HLODOVINE

lipbohinj.si

LIP BOHINJ

From **wood** to **wonders**.

Vaš partner v gozdu že 70 let

Predelava hlo dovine na lastni žagi
Kratki plačilni roki in zanesljivo plačilo
Možnost izbire elektronske izmere

● GOLOBIČ Mihaela ☎ 031 328 304

● DEMŠAR Viljem ☎ 040 700 058

Spoštovani starejši občani in občanke!

Ob mednarodnem dnevu starejših, ki ga praznujemo
1. oktobra, vam iskreno čestitamo.

Zahvaljujemo se vam za ves vaš trud, skrb
in prostovoljno delo, ki ga opravite v naši občini.
Tudi v prihodnje si želimo tako dobrega
medgeneracijskega sodelovanja z vami pri različnih
občinskih projektih in vam hkrati obljubljam o, da se
bomo po svojih najboljših močeh trudili, da ustvarimo
pogoje za varno, zdravo in aktivno staranje.

S to mislijo si bomo še naprej prizadevali
za promocijo spoštovanja in skrbi za starejše.

Župan Aco Franc Šuštar,
Občinski svet in občinska uprava Občine Vodice

ZADRUGA V VODICAH

UGODNA PONUDBA

KMETIJSKA ZADRUGA MEDVODE

PRODAJALNA VODICE

Kamniška cesta 8
TEL: 01/8324-011
GSM: 031/810-385
trg-vodice@kzmedvode.si

Odpiralni čas:

od ponedeljka do petka
od 7:00 do 19:00 ure
ob sobotah
od 7:00 do 13:00 ure

UGODEN NAKUP

Ponudba velja do 20. oktobra
(oz. do razprodaje zalog).

**NOVO
ORGANIC
SHOT**
75 ml

**SPREJ PROTI OSAM
FORTH, 750 ml**
9,45€

SVEČA LINA
9,25€

**KAD
50 LITROV**
12,26€

